శలవు మీద పొమ్మన్నారండి

వరదరాజులు గత నలభై రోజులగా శెలవు మీదున్నాడు.

చాలామంది అతి ముఖ్యమైన పనులు పూర్తి చేసుకోవటానికి శెలవు పెడతారు. ఇళ్ళు కట్టేవాళ్ళు పెళ్ళిళ్ళు చేసేవాళ్ళు–ఇచ్చిన అప్పుల్ని వసూలు చేసుకునేవాళ్ళు, కొత్త అప్పులేసేవాళ్ళు... కొన్ని కొన్ని ఆఫీసుల్లో రెక్కలమ్ముకున్నట్టు శెలవుకూడా అమ్మేసుకుంటారు.

కాని, వరదరాజులు పనిచేసే ఆఫీసు అన్నిటికన్నా భిన్నమైంది. అక్కడా మేధావుల సంఖ్య ఎక్కువ శెలవే కాకుండా వీలైతే ఆఫీసు బిల్డింగ్సునే అమ్మ గలిగే సమర్థులున్నారు. కాని. ఆ సదుపాయమే లేదు.

వరదరాజులు బద్ధకస్తుడు. ఆఫీసులోనే పన్జెయ్యడు. ఇంకా శెలవు పెట్టి ఏం చేస్తాడు? అందుచేత అతగాడి శెలవు ఎకౌంటు పొంగి పొర్లిపోసాగింది. వరదరాజులికి ఆ విషయంకూడా తెలీదు నీలకంఠం గారు పిలిచేదాకా.

నీలకంఠంగారు ఆ ఆఫీసుకి జాతీయ పతాకంలాంటివారు. ఆయన్నందరూ గౌరవించి తీరాలి. అది రూలు. జాతీయ పతాకాన్ని అవమానపరిస్తే కారాగారం. నీలకంఠాన్ని అవమాన పరిచినా. ఆయన మాటని కాదన్నా సస్పెన్షన్, ఇంక్రిమెంట్లు స్టాపు. డిప్రొమోషన్లు. దూర ప్రాంతాలకి బదిలీలు తప్పవ్. అది ఆయన గొప్ప కాదు. ఆయన పన్చేసే సీటు అలాంటిది... ఎడ్మినిస్ట్రేటివ్ ఆఫీసరు! గుండెకుండే గుమ్మం లాంటివారు. ఆఫీసుకి గుండెలాంటి జీయమ్‌కి కవాటంలాంటి నీలకంఠంగారి ముందు అందరూ భయభక్తులతో కవాతు చేయాల్సిందే తప్పదు.

అలాంటి నీలకంఠంగారు ఒకనాడు వరదరాజుల్ని కబురెట్టి పిలిపించారు.

కారణం మాత్రం ఎవ్వరికి బోధపడిందికాదు. ప్రమోషనా? సస్పెన్షనా? ఇంక్రిమెంట్లు నిలువుదలా,ట్రాన్స్‌ఫరా? ఏవిటి...ఏవిటి... ఎందుకెందుకు?

వరదరాజులు బితుకు బితుకుమంటూ గుహలాంటి ఆయన గదిలోకి కాలు పెట్టాడు.

నీలకంఠంగారు కూర్చున్న కుర్చీలో పవరుందికాని, ఆయన ఒంట్లో మాత్రం వీన మెత్తు వోపికుండదు. ఎండకెండి, వానకి తడిసిపోయిన జెండాలాగా తెల్లగా ఎనిమిక్కుగా అవుపపిస్తారు. ఎండిపోయిన పిల్ల కాలవ లాంటి నల్లటి మొహం, నల్లటి బూర్లె మూకుడు నెత్తిన బోర్లించినట్టుండే క్రాపు, చిలక పీకినట్టుండే చిన్ని ముక్కు తెలుపు, నలుపు కల్నేత రంగు ఫ్రెంచి కట్టు మీసం కింద సరిహద్దు గీతలాగా చిన్నినోరు... వెరసి నీలకంఠం అనే ఐరన్ మాన్ ఆఫ్ది ఆఫిస్.

వరదరాజులు లోనికెళ్ళేసరికి ఆయన సప్పర్ చేస్తున్న సింహం లాగా తాపీగా, హుందాగా ఎవరి మీదనో రిపోర్టు తయారు చేస్తున్నారు. అతడ్ని కూర్చోమన్నట్టుగా తలాడించారు.

వరదరాజులు కూర్చున్నాడు.

కాస్సేపటికి తలెత్తి, 'మీరు నలబై రోజులు శెలవులో వెడుతున్నారు' అన్నారు సూటిగా చూస్తూ, వంకరగా నవ్వుతూను.

వరదరాజులికి ఆమాట విన్నాక రెండు ధర్మసందేహాలు కలిగినయ్. అవి ఒకటి: అది ఆర్డరా, రిక్వెస్టా, రెండు: ఇంతమంది ఆఫీసులో ఉండగా తననే ఎందుకు పిలిపించినట్లు

ఏదీ అడిగే ధైర్యం లేదు కనక– 'అంటే...' అంటూ నసిగాడు.

ఆయన ముందున్న ఫైలుని మూసి పక్కనున్న ట్రేలోకి విసిరేస్తూ, మీకు శెలవలో పోవాల్సి ఉంటుంది' అన్నారు మళ్ళీ.

చివరికి దాచుకున్న శెలవుక్కూడా రక్షణ లేకుండా పోయిందీ దేశంలో అనుకుని, 'ఎందుకండి?' అనడిగాడు కాస్త ధైర్యంగా.

'అనుకోకుండా సెంట్రలాఫీసు నుంచి అరడజను మంది మీ కేడరువాళ్ళే వచ్చి తలమీదకూర్చున్నారు. వాళ్ళనిక్కడ ఎడ్జస్టు చెయ్యాలంటే లీవు రిజర్వు ఆపరేట్ చెయ్యాలి అందుకు.'

'కాని, నాకు లీవు వేస్టు కదండి' అన్నాడు కాస్త చనువుగా.

నీలకంఠంగారికి చనువు తీసుకునే వాళ్ళన్నా, తీసుకోవాలని ప్రయత్నం చేసేవాళ్ళన్నా, సరసాలాడే వాళ్ళన్నా అడాలని అగ్రులు చాచేవాళ్ళన్నా గిట్టదు– భార్యనుంచి బంట్రోతు దాకా ఒకటే రూలు!

'అదంతా నాకేం తెలీదు. ఇవి జీ యమ్‌గారి ఆర్డర్సు ఈ విషయంలో అభ్యంతరాలుంటే వెళ్ళి ఆయన్తోనే మాట్లాడండి' అన్నారు విసుగ్గా, కోపంగా.

వరదరాజులు ఒకే ఒక్క క్షణం ఆలోచించాడు. జీయమ్ పందుకోతి. ఎప్పుడు చూసినా కల్లుతాగి నిప్పులపైని నడుస్తున్నట్లు అదోలా ఉంటాడు. వెళ్ళినా ఉపయోగం ఉండదు.

'సరే. అలాగే!' అని లేచి బయటికి వచ్చిన క్షణంనుంచి వరదరాజులు శెలవు మొదలైంది.

పనులు లేని వాళ్ళకి శెలవు మించిన శిక్షలేదు. వరదరాజులికి జైలు శిక్ష ననుభవిస్తున్నట్టుగా అస్తమానం ఇంట్లోనే కాళ్ళు కాలిన పిల్లిలాగా తిరిగేవాడు. ఉన్న ఒక్క పిల్ల వెధవ స్కూలు కెళ్ళిపోగానే భార్య గజలక్ష్మి ఇంత తిని, ఏ వార పత్రికో పుచ్చుకుని మంచ మెక్కేది.

వరదరాజులికి నవలలు, పత్రికలు చదివే గుణం గాని, చదివే వాళ్ళపైని సదభిప్రాయంగాని లేవు.

అందుచేత భార్య మంచం పైకెళ్ళగానే అతగాడు దినపత్రికతో వాలు కుర్చీలో వీలుగా కూర్చునేవాడు. కూర్చుని దాన్ని 'సంపుటి సంచికా' దగ్గిర్నించి 'ప్రింటెడ్ అండ్ పబ్లిష్డు' వరకు క్షుణ్ణంగా చదివేసేవాడు. కాస్సేపు రేడియో కబుర్లు, సాయంకాలం కాస్సేపు ఈవినింగ్ వాకింగ్, ఇంటికి రావడం, వాయిదాల పద్ధతిపై పుచ్చుకున్న టీ.వి. ముందు చతికిల పడటం.

కోళ్ళ పెంపకం, కుక్కల పరిశుభ్రత గురించి తీసుకోవాల్సిన జాగ్రత్తలు– వీరికి తెగులు పుడితే ఏం చెయ్యాలో, పుట్టకపోతే ఏం చెయ్యాలో అక్కడ చెబుతుంటే బుద్ధిగా వినేవాడు. ఆ పైన వార్తలు, జాతీయ కార్యక్రమం కూడా చూసుకుని కాని నిద్దట్లోకి జారేవాడు కాదు. తెల్లవారితే మళ్ళీ మొదలు.

జైలు శిక్ష ననుభవిస్తున్న రాజకీయ ఖైదీలా ఉన్నాడతను.

గజలక్ష్మి ఒకటి రెండు సార్లు భర్త నడిగింది శెలవు పెట్టటానికి కారణ మేమిటని.

'ఆఫీసు వాళ్ళ శెలవులో పంపించారని చెప్పాడు.

అప్పట్లో గజలక్ష్మికి అది పెద్ద విశేషంగా అనిపించింది కాదు కాని, అదే వీధిలో నాలుగిళ్ళ కవతలుంటున్న ఇంజనీరుగార్ని శెలవు పైని పొమ్మనటం... ఆ విషయం సీతమ్మ గారి ద్వారా గజలక్ష్మికి తెలీటంతో వరదరాజులికి అష్టమంలో శని ప్రవేశించాడు.

సీతమ్మగారు ఆ వీధికి న్యూస్ పేపరులాంటిది. ఎక్కడెక్కడి వార్తలు ఆవిడ చెవిన పడతాయ్. వాటి నావిడ టెలిప్రింటర్ కన్నా వేగంగా అందరికి అందజేస్తుంది. అసలు పత్రికల వాళ్ళుకూడా రాజకీయ సంక్షోభాలు, మంత్రి వర్గ పతనాలు లేక వార్తలకై మొహం వాచినప్పుడు సీతమ్మగారి దర్శనం చేసుకుంటారని ప్రచారముంది కాని, అది అప్రస్తుతం–

ప్రస్తుతం–

ఒక చల్లటి సాయంత్రం సీతమ్మగారు గజలక్ష్మికి చల్లగా చెప్పింది– 'ఆ పిప్పళ్ళ బస్తాలాంటి ఇంజనీరు అంత కొంప ఎలా కట్టాడనుకున్నావ్? లంచాలు తింటాట్ట. మొన్న రాత్రికి రాత్రి పోలీసులొచ్చి పట్టుకున్నార్ట. తరవాత శెలవులో పొమ్మన్నార్ట' అని.

'అంటే పిన్నిగారూ, ఆ విధంగా లంచాలు అవీ మేసే వాళ్ళని శెలవు పై పొమ్మంటారా.

'అవునమ్మా అలా శెలవులో పంపించి, విచారణ జరిపించి ఆ పైన జైలుకో– ఇంటికో పంపిస్తారు' అని తెగేసి చెప్పింది సీతమ్మగారు.

వరదరాజులు శెలవులో పొమ్మన్నారని చెప్పిన సంగతి చటుక్కున గుర్తు కొచ్చింది. ఒళ్ళు జలదరించింది. భయం బాకులా గుండెల్లోకి దిగబడింది.

ఇంటి కొచ్చి టి.వీ. చూస్తున్న వరదరాజుల్ని ఏమండోయ్! ఆ దిక్కుమాలిన టీ.వీ. వదలి ఇలారండి' అంది ఆదుర్దాగా.

‘ఎవైందే... ఏమిటా కంగారు?” అంటూ వచ్చి పడ్డాడు వరద.

‘నిజంగా చెప్పండి. మిమ్మల్ని ఆఫీసు వాళ్ళు శెలవులో పంపించారా లేక మీకుగా మీరు ఆప్లై చేశారా?” అంది అదురు ఉన్న గుండెల్ని అదిమిపుచ్చుకుని.

తన శెలవు గూర్చి గజం ఎందుకలా కంగారు పడుతోందో, గజం బద్దలాగా బిగ దీసుకుంటోందో అర్థంకాక, ‘వాళ్ళే పంపించారు’ అన్నారు తాపీగా.

గజలక్ష్మి నిలువునా నీళ్ళు కారిపోయి కుర్చీలో కూలబడింది. ‘ఓరి దేవుడో ! అందుకా అలా బయటక్కూడా వెళ్ళకుండా మొహం తప్పిస్తున్నారు. అంటూ ఆరున్నొక్కరాగం అందుకుంది.

వరదరాజులు అసలే అప్పటిదాకా టీవీ చూస్తున్నాడేమో– బుర్ర సగం పాడైంది.‘ఏవిటా రాగాలు ఎవడో చచ్చినట్లు? అసలేవైంది!’

‘ఇంకా ఏం కావాలండి... సీతమ్మగా రంతా చెప్పింది దేవుడో!’

‘ఏవిటే– ఆ సీతమ్మ మళ్ళీ ఏం చెప్పిందే? విషయం చెప్పి ఆ పైన తాపీగా ఏడు.’

గజలక్ష్మి పయిట కొంగుతో కళ్ళు తుడుచుకుని ఏడుపు నాపుకుంటూ, ‘ఏమండి! కట్టుకున్న దాన్ని ..... కనీసం మాట వరసకయినా గజం ఇలా జరిగిందని చెప్పారా. అంత బాధని, కష్టాన్ని ఒక్కళ్ళూ మింగేసి కూర్చున్నారా?’

వరదరాజులి కంతా అయోమయంగా ఉంది. బాధేమిటి? కష్టమెవరికి? అసలు భార్య ఆకారణంగా ఎందుకిలా ఏడుస్తూందో అంతు బట్టలేదు. అధికారం, వ్యవధి ఉంటే విచారణ సంఘంవేఏవాడే కాని ఆ రెండూ లేవు గనుక కోపం తెచ్చుకుంటూ ‘ఏడుపాపి ఆ సీతమ్మ ఏం చెప్పిందో చెబుతావా, చెవడా లెక్క తీయమంటావా?’ వరదరాజులు సార్థకనాధేయుడు – ఏ వొచ్చినా పట్టలేం.

‘చూశారా... చూశారా... ఎంత కోపం తెచ్చుకుంటున్నారో? మనస్సు బాగుండక పోతే కోపం వస్తుందని సీతమ్మగారు చెప్పింది లెండి.’

ఆ టీవీ వాళ్ళు కోళ్ళ పెంపకాలు, కుక్కల చర్మవ్యాధుల గురించి కాకుండా పెళ్ళాల పెంపకాలనూ పెళ్ళాన్ని సముదాయించటమూ ఎలాగో చెపితే బాగుండననుకుంటూ– ‘గజం! ఏమిటేంది? ఎందుకలా అకారణంగా శోకిస్తున్నావ్’ అన్నాడు. వరదరాజులికి కంగారెక్కువైతే వ్యవహారీకం మర్చిపోతాడు.

‘ఆ ఇంజనీరుగారు లంచాలు తిన్నార్ట. మొన్న అర్ధరాత్రి పోలీసులొచ్చి ఇల్లంతా వెతికి కాగితాలు, డబ్బు పట్టు కెళ్ళార్ధ. ఆఫీసువాళ్ళు ఆయన్ని శెలవులో పొమ్మన్నార్ట’ ఆఫీసునువాళ్ళు ఆయన్ని శెలవులో పొమ్మన్నార్ట అన్చెప్పి శ్రుతి పెంచింది.

వరదరాజులి కప్పటికి బల్బు వెలిగింది కాదు.

‘అయితే, నువ్వెందుకలా ఎవళ్ళో పోయినట్లు ఏడుస్తున్నావ్? అసలు వాడికి నీకు...’

సీతమ్మగారి పుణ్యమని అగ్ని ప్రవేశం అనివార్యం అయ్యేట్టుంది. గజలక్ష్మి టక్కున ఏడు పాపేసింది. ‘ఛీ ఛీ. అవేం మాటలండి. ఎన్నడూ లేదు.

‘మరెందుకే?’

‘మిమ్మల్ని ఆఫీసు వాళ్ళు శెలవులో పొమ్మన్నారని విని...

సరిగ్గా అప్పుడే వరదరాజులికి కర్థమైంది ఎందుకేడుస్తోందో! పెద్దగా నవ్వాడు. పడీ పడీ నవ్వాడు జుట్టు పీక్కుని నవ్వాడు.

గజలక్ష్మికి అతడి వాలకం మరింత భయం గొల్పింది. పెళ్ళయ్యాక అందుచేత బిత్తరపోయి అలా చూస్తుండిపోయింది.

భార్య అమాయకత్వాన్ని చూశాక వరదరాజులికి చిలిపి ఆలోచనొకటి తళుక్కుమంది.

తప్పుచేసిన వాడిలా తొంచుకుని– ‘అవునే, గజం ! ఎలా చెప్పాలాని నాలో నేనే మధన పడి చస్తున్నా. ఆఫీసులో కక్కుర్తిపడ్డ మాట వాస్తవం అందుకనే శెలవులో పొమ్మన్నారు’ అన్నాడు. తగినంత నాటకీయం అభినయిస్తూ.

'ఓరిదేవుడా! అనుకున్నంతా అయింది సీతమ్మగారు చెప్పింది నిజమే నన్నమాట' అంటూ మళ్ళీ ఎత్తుకుంది. ఈసారి కాస్త గట్టిగా. అనుమానం లేనట్టు నిర్భయంగా ఏడ్చేస్తోంది. ఆమె నాపటం కష్టంలా తోచింది. పౌరాణికాల నటుడిచేత సినిమా ద్యూయెట్టు పాడించనట్లుందా ఏడుపు.

వరదరాజులు తప్పదని కలుగజేసుకుని 'సరే వూరికే అన్నా అంతా ఒట్టిదే-సరేనా!' అన్నాగాని గజలక్ష్మికి నమ్మకం కుదిరి చావటం లేదు. కాసేపు అవునంటాడు. కాసేపు కాదంటాడు. కాసేసు పగలబడి నవ్వుతాడు-మరి కాసేపు బిగదీసుక్కూర్చుంటాడు. ఎలా నమ్మేది? అసలేమాట నమ్మాలి! ఇదే లక్షణమో రేపు సీతమ్మగారి నడగాలనుకుంటూనే ఏడుస్తోంది.

భార్యకి ఏం చెప్పి, ఎలా చెప్పి ఒదార్చాలని వరదరాజులు ఇంకా ఆలోచిస్తూండగానే, ఏడాది క్రితం డబ్బాలో పారేసిన కార్డు ముక్కలాగా రాఘవయ్యగారు ఒక తోలు పెట్టె, బెడ్డింగు పుచ్చుకుని వచ్చి గుమ్మంలో నిల్చున్నారు.

తండ్రిని చూడగానే గజలక్ష్మి ఏడుపు మర్చిపోయింది.

వరదరాజులికి ఏడవాలనిపించింది-మంచి బందోబస్తు లగేజీతో వచ్చిన మావగారిని చూశాక.

ఇవేవి పట్టించుకోనట్టు రాఘవయ్యగారు లోపలి కొచ్చి. లగేజీని కూతురి కందించి 'ఏవిటమ్మ! అలా ఉన్నావ్? కళ్ళూ కూడా వాచినట్లున్నాయి' అన్నారు ప్రేమగా.

దానికి వరదరాజులు బదిలిచ్చాడు- 'ఏం లేదండి! రాత్రి మీ మీద పీడ కలొచ్చిందట. రాత్రి నుంచి ఇదే వరస. అక్కడికీ నే చెప్పాను. మీ నాన్న కేం ఢోకా ఉండదు చిరాయువు అని వింటేనా.'

రాఘవయ్యాగారు ముసిముసిగా మీసాల చాటున నవ్వి.' పిచ్చి తల్లీ! ఇక్కడ నువ్వింతగా బాధ పడుతున్నందువల్లనే కాబోలు నేను అనుకోకుండా, ఇంట్లో గూడా చెప్పకుండా గమ్మత్తుగా వచ్చేశాను.

గజలక్ష్మి అయోమయంగా తండ్రి వంక చూసింది.

వరదరాజులు ఆలోచన్లో పడ్డాడు. అత్తగారతో అల్లరిపడి వచ్చాడా లేక మరదలికి పెళ్ళి చెయ్యలేక కాశీ పోతూ కనిపించి పోదామని వచ్చాడా అన్నది సందిగ్ధంగా ఉంది.

ఆయన మాత్రం తాపీగా చెప్పుకు పోతున్నారు. 'మన కర్థం కాని అతీత శక్తిదో ఉందయ్యా! లేకపోతే, మాఆఫీసూాాోజుల్నాడు ఇన్ స్పెక్షన్‌కి రావడం ఏమిటి ఆయన వెడుతుంటే సాగనంపటానికి నేను ష్టేషన్‌కి రావడం ఏమిటి చెప్పు!'

'వస్తే ఏవైంది?' వరదరాజులు ఆసక్తిగా అడిగాడు.

'వచ్చానా? వచ్చిన వాణ్ణి ప్లాట్‌ఫారంపై నిలబడి చావక ఎంతైనా ఆఫీసరు గదాన్చెప్పి బండి లోపలికెక్కి ఆయన సామాన్లు సర్దుతున్నా, ఆయనేమో ప్లాట్‌ఫారంపై నిలబడి వెర్రివెధవలా అరటి పళ్ళు ఆవు మేసినట్లు మేస్తున్నాడు. బండి ఎప్పుడు కూత పెట్టిందోనే విన్లేదు. వాడికేమో చెవుడు-వినబడి చావదు. రైలు కదలంగానే స్పిడందుకుంది. ఆయనేమో అక్కడే ఉండిపోయేడు ఆయన లగేజీతో పాటు నే వచ్చేశా.'

వరదరాజులు ఫెళ్ళున, భళ్ళున నవ్వాడు-

రాఘవయ్యగారు ఉలిక్కి పడారు. అల్లుడి వంక ఆశ్చర్యంగా చూశారు.

'ఏవిటోయ్? అంత సంతోషంగా ఉన్నావ్? ప్రామోషన్ గాని వచ్చిందా' అన్నారు మాట మారుస్తున్న ధోరణిలో.

వెంటనే గజలక్ష్మి అందుకుంది- 'ప్రామోషనా... సరేలే- నలభై రోజుల్నుంచి అసలు ఆఫీసుకే వెళ్ళటం లేదు.'

'అదేం- శెలవు గాని పెట్టావేమోయ్.'

'శెలవు పెట్టలేదు, శెలవుపై పంపించారు' అంది గజలక్ష్మి- ఆ రెండింటికి రాముడికి, రావణాసురుడికి మధ్య నున్నంత తేడా ఉన్నట్లు ధ్వనిస్తూ.

వరదరాజులు భార్యని మందలించాలా, మావగారికి బదులివ్వాలా... ఏది ముఖ్యం అని ఆలోచిస్తూండగానే, గజలక్ష్మి మళ్ళీ అంది. 'ఏవిటో. నాన్నా! పెళ్ళాన్నన్న మటేగాని. ఒక్క విషయం గూడా చెప్పరు గదా! శెలవు మీద పంపించారని చెప్పారు. అదీ సీతమ్మతారు చెప్పాకే–కాని కారణం చెప్పరు. చెబితేనే గదా తెలిపేది. అదిగో! అలా మునీశ్వరుబాలా కూర్చుంటారు! ఉన్నట్టుండి ఫెళ్ళుమంటూ నవ్వుతారు. అంతలో చిరాకు కాలు బయటపెడితే ఒట్టు అక్కడేం చేశారో, ఏమో!

'నోరు మూస్తావా, లేదా? వెధవ సోది నువ్వూను 'అన్నాడు వరద.

రాఘవయ్యగారికి పిల్ల చెప్పిన ప్రతి మాట నిజమేనని రుజువై పోయింది. అలాగే వరదరాజులు ఆఫీసులో వెధవ పన్జేశాడని కూడా నిశ్చయించేసి–

'అది కాదోయ్. అలా అరిస్తే ఏవిటుపయోగం? అయిందేదో అయింది. బతకటానికి అనేకం చేస్తాం. అప్పుడప్పుడు ఎదురు తిరుగుతుంటాయ్. అసలు నన్నెన్నిసార్లు శెలవుపైన పంపలేదు? నేను నీలాగా మీ అత్తగారి పైన విరుచుకుపడ్డానా!'

'నే నిప్పుడు అత్తగారినేం అన్లేదే?'

'అబ్బ! అత్తగారిని అన్నావని కాదయ్యా చెప్పేది. ధైర్యంగా ఉండాలని. నా బోటి శ్రేయోభిలాషులకన్నా ఉన్నదేదో, జరిగిందేదో చెప్పేసుకోవాలి. ఏదో ఒకటి చేద్దా– ఏ మంత్రినో, సినిమా వాణ్ణో పట్టుకు సర్దుబాటు. చెయిద్దాం అంతేగాని–'

వరదరాజులికి పిచ్చి కోపంగా ఉంది. 'అసలు నాకేవైందని...'

'నీకేం కాలేదోయ్ కాని, ఉద్యోగం? దాన్ని చూసే గదా పిల్లనిచ్చింది. అంచేత జరిగిందేదో చెప్పు– నీ తండ్రి లాటి వాణ్ణి.'

ఇహ లాభం లేదని వరదరాజులు ఉన్నది ఉన్నట్లు, నీలకంఠం దగ్గర్నుంచి, రూల్సు, రెగ్యులేషన్సు, శెలవులు, ఎడ్జస్టుమెంట్లు అన్నీ చెప్పాడు. చెప్పి– 'అందువల్ల ఇవ్వాళతో నాశెలవు పూర్తయింది. రేపట్నించి నా ఆఫీసుకు నే వెళ్ళి నా పనినే చూసుకుంటా' అంటూ ముగించాడు.

భర్త చెప్పిందంతా విన్నాక గూడా గజలక్ష్మికి అనుమానం ముల్లులాగా గుచ్చుకుంటూనే ఉంది. 'ఏమో, నాన్నా, నాకేవిటో భయంగా ఉంది ఎలాగూ వచ్చావు కాబట్టి రెండ్రోజులుండి ఆయన పరిస్థితులేమిటో కాస్త కనుక్కో అంది.

అలాగనమ్మా నాకూ కాస్త పనుంది. అన్ని పనులు సర్దుబాటు చేసుకొనే వెడతా. సరేనా?' అంటూ ఆఫీసరుగారి పెట్టె తెరచి, లుంగీ బయటికి తీశారు.

ఆ మర్నాడు వరదరాజులు ఆఫీసు కాస్త త్వరగానే వెళ్ళాడు. రాత్రి జరిగిన గందరగోళం చూశాక కాస్త భయం కూడా అనిపించింది. అందుచేత చాలా ఆత్రంగా వెళ్ళాడు. కాని, నీలకంఠంగారు వేరులా సెలవిచ్చారు.

'వరదరాజులూ! అయామ్ సారీ! ఇంకో ఫిఫ్టీన్ డేస్ శెలవు పొడిగించాల్సి ఉంటుంది.

వరదరాజులు కస్సుమన్నాడు. 'పొడిగించనండి–ఛస్తే పొడిగించను. అయినా. ఆఫీలోనే వొక్కడినేనా? వేరే వాళ్ళనిపంపండి నే మాత్రం జాయినైపోతా.'

నీలకంఠంగారు వరదరాజులు వంక ఆప్యాయంగా చూశారు. తినే ముందు మేక పిల్లని చూసుకునే సింహంలాగా అతడి వంక నిశితంగా చూసి వెళ్ళాలండి. వెళ్ళనంటే ఎలా? రూల్సు...

'వ్వాట్ రూల్సు? బ్లడీ రూల్సు. అయినా రూల్సులో వరదరాజుల్ని మాత్రమే పంపమని వ్రాసుందా– నా ఇబ్బందులు నాకున్నాయ్, సారీ' అన్నాడు పెళ్ళాన్ని, మావగార్ని స్మరించుకుంటూ. నీలకంఠంగారు కోపాన్ని నవ్వుగా మారుస్తూ 'మీ రిలా మొండిగా ఉంటే జీయమ్ము గారికి చెప్పాల్సి ఉంటుంది.

వరదరాజులి కోపం పతాక స్థాయికి చేరింది 'మీరేం చెప్పనక్కరలేదు నేనే స్వయంగా ఆయన్తో మాట్లాడతాను' అంటూ ఆవేశంలో లేవబోయినంతలో చేతిలో ఉన్న పేపరు వెయిట్ జారి అక్కడి టేబిలు పైనున్న గాసు పలకపై పడటం, అవి ముక్కలు ముక్కలుగా పగలటం, కొన్నిముక్కలు నీలకంఠంగారి ఒళ్ళోకి, మరి కొన్ని గదినేల నలువైపులకి తుపాకీ గుళ్ళులా దూసుకుపోయినాయ్–

నీలకంఠంగారి మొహం జేపురించింది. ఒంట్లోప్రెషర్ పెరిగింది. కళ్లజోడు ముక్కుపైకి జారింది. 'ది సీజ్ టూ మచ్' అనుకుంటూ ఆ గదిలోంచి ప్రక్కనున్న జీయమ్మి గదిలోకి వెళ్ళారు.

అరగంట తరవాత– వరదరాజులికి పిలుపొచ్చింది. జీయమ్మి గదిలో కెళ్ళాడు.

దౌర్జన్యంగా ప్రవర్తించాడని, అసభ్యంగా మాట్లాడాడని, కావాలనే గాజు పలక పగలగొట్టాడని నీలకంఠంగారు కాదని వరదరాజులూ–

అందుచేత జీయమ్మిగారు నిజా నిజాలు విచారించేందుకు ఒక ఎంక్వైరీ కమిటీని వేస్తున్నట్లు అప్పటివరకు వరదరాజులు శెలవుపై పోవాలని అర్డర్సు పాస్ చేసేశారు.

అయిదు నిమిషాల్లో అర్డర్ చేతి కొచ్చింది...'

అ"వరదరాజులు వజ్ ఆస్కడ్ టు గో ఆన్ లీవ్?'